

„Цѣлувание ми не даде“.

„Ти цѣлувание ми не даде;
а тя, откакъ съмъ влѣзълъ,
не е прѣстанала да цѣлува
нозѣтъ ми“.

Азъ ще засегна сега произхода на цѣлувката, т. е. ще разгледамъ принципално, какво нѣщо е цѣлувката. Ако това бѣше се случило съ нѣкоя цѣломждрена мома въ нѣкоя скришна стая, или съ нѣкой момъкъ, всичкитѣ съврѣмenni вѣстникари знаете какво биха писали за дъщеря ви, — ако е ваша дъщеря, разбира се. Това е единъ епизодъ — тъй го наричамъ азъ — или единъ инцидентъ, или една случка, станала още прѣди 2000 години съ една отъ голѣмитѣ грѣшници и развратници, които свѣтътъ познава. Развратъ отъ любовъ, развратъ по любовъ, защото има развратъ и безъ любовъ.

Сега азъ се прѣнасямъ 2000 години назадъ. Тази жена се приближила до одного отъ най-великитѣ човѣци, който нѣкога е слизалъ на земята; най-чистиятъ човѣкъ, който нѣкога се е явявалъ на земята; най-възвишената душа, която нѣкога е посѣщавала този свѣтъ; най-великиятъ духъ, който нѣкога е озарявалъ човѣшката мисль.

Ако би рѣшилъ Христосъ да дойде днесъ въ съврѣмennия свѣтъ, азъ не зная каква форма би взелъ, какъ би се явилъ и какъ щѣха да го посрѣщнатъ съврѣмennитѣ културни хора. — Както тогава ли? — Навѣрно, много по-добрѣ, отколкото тогава. И не ще съмнѣние! Днесъ има толкова